

KINO ŚWIAT

przedstawia

FRU!

W kinach od 6 marca 2015

Czas trwania: 90 min

Produkcja: Francja 2014

Dystrybucja w Polsce: Kino Świat Sp. z o.o.
ul. Belwederska 20/22, 00-762 Warszawa, tel. (22) 840-68-01
PR: Paulina Waranka – paulina@kinoswiat.pl; Tomasz Jawor – tomasz.jawor@kinoswiat.pl;
<http://kinoswiat.pl/biuro-prasowe>; hasło: kino

OBSADA DUBBINGOWA

GUS – SETH GREEN
DELF – DAKOTA FANNING
JANET – CHRISTINE BARANSKI
BIEDRONKA – YVETTE NICOLE BROWN
DARIUS – DANNY GLOVER
SOWA – ELLIOTT GOULD
MICHKA – RICHARD KIND
KARL – JIM RASH
WILLY – BRADY CORBET
MAX – ZACHARY GORDON
ANTON – RYAN LEE
MAŁY PTASZEK – CRISTINA PUCELLI
MAGGIE – JAMIE DENBO
MARJORIE – CONCHATA FERRELL
GIGI – JOEY KING
GRYZOŃ 1 – CHRIS PARSON
GRYZOŃ 2 – H. MICHAEL CRONER
FLECK – JADON SAND
WIEWIÓRKA – ANDRÉ SOGLIUZZO
LISA – TARA STRONG
GOŁĘBIE – FRED TATASCIORE

POLSKA OBSADA DUBBINGOWA

ŻÓŁTY PTASZEK – PAWEŁ DOMAGAŁA
ELKA – ANNA CIEŚLAK
JADŹKA – ELŻBIETA JEŻEWSKA
BIEDRONKA – KATARZYNA KWIATKOWSKA
DARIUSZ – CEZARY MORAWSKI
SOWA – WOJCIECH MACHNICKI
CZESIU – PAWEŁ SZCZĘSNY
KAROL – JAROSŁAW BOBEREK
WALDI – PAWEŁ CIOŁKOSZ
MAKS – JANUSZ WITUCH
ANTOŚ – BERNARD LEWANDOWSKI
MAJKA – MAJA BOHOSIEWICZ
DZIDZI – SARA LEWANDOWSKA
MYCHA 1 I MYCHA 2 – DARIUSZ BŁĄŻEJEWSKI
PIÓREK – RYSZARD DZIDUCH
ELIZA – OLA KOWALICKA
GOŁĄB – PRZEMYSŁAW BUCHELT
MORS – JAN KULCZYCKI
MORSOWA – MIRIAM ALEKSANDROWICZ

TWÓRCY FILMU

REŻYSERIA – CHRISTIAN DE VITA
SCENARIUSZ – ANTOINE BARRAUD
MATERIAŁY DO SCENARIUSZA – CORY EDWARDS
ZDJĘCIA – LAURENT FLEUTOT
MONTAŻ – FABIENNE ALVAREZ-GIRO
MUZYKA – STEPHEN WARBECK
PROJEKTY GRAFICZNE – BENJAMIN RENNER
DEKORACJE – ROMAIN JOUANDEAU /
VINCENT MASSY / NIKLAS KRAGH ANDERSEN
ANIMACJE – MICHEL RAIMBAULT / BENJAMIN RENNER /
BARRY REYNOLDS / ROMAIN DIGONNET
CASTING – LINDA LAMONTAGNE
DŹWIĘK – BRUNO SEZNEC
PRODUCENT – CORINNE KOUPER
PRODUCENCI WYKONAWCZY – GUILLAUME HELLOUIN / CAROLINE SOURIS /
PATRICK DEDIEU / JEAN-BAPTISTE SPIESER / MARIE-PIERRE JOURNER /
SIMON CROWE / BRUNO SEZNEC / LENORA HUME
KOPRODUCENCI – CAROLE SCOTTA / LAURENCE PETIT
KONSULTANT DS. ORNITOLOGII – GUILHEM LESAFFRE

REŻYSERIA POLSKIEJ WERSJI JĘZYKOWEJ – DARIUSZ BŁAŻEJEWSKI
DIALOGI – BARTEK FUKIET
TEKST PIOSENKI „ROZWIŃ SKRZYDŁA” – BARTEK FUKIET
WYKONANIE PIOSENKI „ROZWIŃ SKRZYDŁA” – JUSTYNA KUŚMIERCZYK
PRODUKCJA POLSKIEJ WERSJI JĘZYKOWEJ – STUDIO PRL

„Ptasio! Lecimy do Afryki!” **ANTOŚ**

KRÓTKO O FILMIE

Twórcy polskich wersji rodzinnych przebojów „Kumba” i „Zambezia” przedstawiają „Fru!” – odlotową opowieść o nieopierzonym bohaterze z przypadku. Autorem ścieżki dźwiękowej do podniebnych przygód uroczego żółtodzioba jest laureat Oscara za muzykę do „Zakochanego Szekspira” – Stephen Warbeck. Natomiast koncept artystyczny i projekty graficzne to dzieło wyobraźni i talentu Benjamina Rennera, autora zachwycającej, nominowanej do Nagrody Akademii krótkometrażówki „Ernest i Celestyna”. W oryginalnej wersji językowej bajki swoich głosów użyczają m.in. Dakota Fanning, Danny Glover, Christine Baranski i Seth Green. W doborowej polskiej obsadzie – Jarosław Boberek („Madagaskar”), Anna Cieślak („Kraina lodu”), Katarzyna Kwiatkowska („Asteriks i Obeliks: W Służbie Jej Królewskiej Mości”) oraz debiutujący w dubbingu Paweł Domagała i Maja Bohosiewicz.

Ptaszek, który nigdy wcześniej nie wychylił dzioba poza rodzinne gniazdo, zostaje przez pomyłkę przewodnikiem stada i ma poprowadzić grupę skrzydlaków do ciepłych krajów. Problem w tym, że nieborak nie ma zielonego pojęcia, gdzie leży Afryka. Jednak za sprawą nowych pierzastych przyjaciół i sympatycznej biedronki, która ma trochę nierówno pod kropkami, mały bohater pokaże wszystkim, gdzie ptaki zimują!

„Wierzmy, że ‘Fru!’ pobudzi wyobraźnię dzieci, młodzieży i dorosłych. To przepięknie napisana opowieść o sile samopoznania, która zabiera widzów w niezapomnianą podróż. Nasz film jest jednocześnie przezabawną komedią i chwytającą za serce baśnią o dążeniu do realizacji własnych marzeń” – producent Corinne Kouper dla Screen Daily

„Niech nasza migracja pójdzie gładko, niech wiatr wieje nam w kuperki, niech słońce nas grzeje, ale nie za mocno, ze szczyptą wilgoci... i niech północna bryza nie będzie tak zimna, dobra, jeśli uda się ustawić temperaturę na jakieś 18 stopni, będzie ptasio” MAJKA

SYNOPSIS

„FRU!” to pełna przygód komedia dla całej rodziny o dorastającym ptaszku, szukającym stada, które mógłby nazwać rodziną oraz o tym, że trzeba sporo odwagi, by opuścić bezpieczną przystań i ruszyć w podróż, której celem jest poznanie samego siebie.

Gdy, jak co roku, stado ptaków przygotowuje się do odlotu na zimę do ciepłych krajów, wypadek staje na drodze ich planów. Dariusz - przywódca grupy i przewodnik w trudnej podróży do Afryki – odnosi poważną kontuzję i musi powierzyć wielki sekret, dotyczący tras przelotu i tajemnic nawigacji pierwszemu ptakowi, który się przy nim zjawia. Zrzędzeniem losu jest nim pewien strachliwy młodzian, wychowywany przez postrzeloną biedronkę... Żółtodziób i niedorajda jest bardzo podekscytowany nowym wyzwaniem, ale prawda jest taka, że do tej pory nigdy nie wychylił dzioba z rodzinnego gniazda i nie posiada żadnych kwalifikacji, by zostać przewodnikiem stada.

„No ekipa, nastroić skrzydełka! Słońce już wschodzi, a Afryka sama do nas nie przy-leci! ŻÓŁTY PTASZEK

SCENARIUSZ

„FRU!” to film, który czerpie inspirację z prawdziwych zwyczajów ptasich społeczności. Migracje ptaków są niezwykłym zjawiskiem i mogą stanowić symbol absolutnej wolności. Przed odlotem ptaki starannie przygotowują się do długiej podróży. Podczas

lotu stanowią świetnie zorganizowane stado, które w cudownej harmonii podąża za swoim przewodnikiem. Zanim osiągną swój cel muszą stawić czoła wielu przeszkodom i niebezpieczeństwom, jakimi są drapieżniki, burze, samoloty, zimno i głód.

Scenariusz do filmu „FRU!” jest efektem współpracy scenarzysty, Antoine’a Barrauda z Guilhem Lesaffre’em, cenionym francuskim ornitologiem. Dzięki niemu w filmie jest tak wiele zabawnych, ale też prawdziwych anegdot z życia ptaków. Lesaffre dzielił się swoją wiedzą nie tylko ze scenarzystą, ale także z ekipą animatorów, którzy projektowali postaci. Sposób, w jaki poruszają się skrzydlaci bohaterowie filmu wiernie naśladuje to, jak zachowują się prawdziwe ptaki.

„Bohaterami 'FRU!' są ptaki, ale uważam, że w istocie jest to bardzo ludzka historia. To opowieść o tym, jak wiele radości przynosi samopoznanie i samoświadomość. Jest to również film o radości z posiadania rodziny. I o wolności.” **Antoine Barraud, scenarzysta**

„Migrujące ptaki stanowią wyjątkową społeczność. Uznałem, że pomysł, by pokazać ich losy z perspektywy ptaszka-outsidera, może być punktem wyjścia do świetnej historii. Nasz film powstał na styku amerykańskiej i europejskiej wrażliwości multikulturowej grupy jego twórców. Myślę, że wyszła z tego całkiem niezła mieszanka.” **Cory Edwards, autor materiałów do scenariusza**

KIM JEST ŻÓŁTY PTASZEK?

Żółty ptaszek jest zwyczajnym nastolatkiem... To znaczy zwyczajnym, jak na kogoś, kto spędził całe życie w opuszczonym domu z matkującą mu Biedroną i bandą niezbyt mądrych królików.

Ptaszek dorastał w otoczeniu oryginałów i dziwaków, nic więc dziwnego, że jest trochę inny, czasami niezdarny i nieśmiały. Ma w sobie również dużo ciepła, radości życia i uroku, jest szczery i oddany przyjacielom. Jego największym marzeniem, za które mógłby oddać ostatnie pióro na grzbiecie, jest podróżowanie i poznawanie cudów świata. Jednak obawa przed nieznanym długo powstrzymuje go przed podjęciem ryzyka.

Tęsknotę za niezależnością tłumi również obawa przed opuszczeniem Biedrony, która opiekowała się nim jak rodzona matka, odkąd wyklął się z jaja. Biedrona dobrze rozumie pragnienia bohatera i chce, żeby ptaszek opuścił wreszcie gniazdo, poznał świat i spróbował odnaleźć swoich pobratymców. Pragnie, by wreszcie odkrył swoją tożsamość i znalazł prawdziwą rodzinę – własne stado.

Ptaszek, z typowo chłopięcym entuzjazmem i żądzą przygód, podszywa się pod doświadczonego przewodnika stada i podejmuje trudnej misji pilotowania ptaków podczas przelotu do ciepłych krajów. Beztroski żółtodziób w pierwszej chwili nie dostrzega zagrożeń związanych z tym zadaniem. Tęsknota za stadem, do którego mógłby przynależeć, jest silniejsza niż zdrowy rozsądek. Żółty ptaszek nie myśli o konsekwencjach swoich czynów, nie rozumie, że jego brak doświadczenia może narazić stado na niebezpieczeństwo. Ta świadomość przychodzi z czasem – w trakcie podniebnej podróży poznaje

lepiej swoich towarzyszy, a także siebie samego i zaczyna z całą mocą odczuwać brzemie odpowiedzialności. Jest gotów zrobić wszystko, by naprawić swój błąd i ochronić stado.

Pod wpływem poczucia winy, ale też troski o swoich nowych przyjaciół, postanawia wyznać wszystkim prawdę. Splot różnych okoliczności uniemożliwia mu to, aż do dramatycznego momentu, gdy wszystko wskazuje na to, że stado zamarznie w dalekiej Arktyce.

To właśnie tutaj, w groźnym i opustoszałym krajobrazie, gdzie przejmujące zimno przenika ptaki na wskroś, żółty ptaszek musi stać się prawdziwym liderem, by uratować stado. Bierze sprawy we własne skrzydła i przeprowadza ptasią rodzinę w bezpieczne miejsce.

Ptaszek jest mieszanką różnych filmowych postaci: przypomina nieco młodego Woody'ego Allena – ma podobne manieryzmy i charakterystyczną nerwowość, ale ma też w sobie dużo optymizmu i nastoletniej nieśmiałości Mickeya (Sean Astin) z „Goonies” oraz niespokojny charakter Joela Barisha (Jim Carrey) z „Zakochanego bez pamięci”.

reżyser Christian De Vita

POSTACI

ŻÓŁTY PTASZEK – PAWEŁ DOMAGAŁA KTO MU DAŁ SKRZYDŁA?

„Bądźmy praktyczni, musi być cała tona miłych miejsc, które są o wiele bliżej niż Afryka” **Żółty ptaszek**

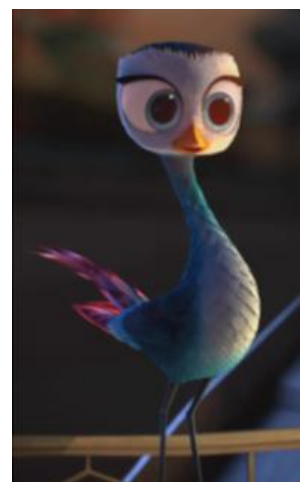
Nasz główny bohater to ptasi nastolatek, który dopiero zaczyna poznawać samego siebie. Jest podekscytowany nową przygodą, jaką jest podróż ze stadem, ale też przerażony potencjalnymi zagrożeniami. Łączy go bliska więź z Biedroną, przybraną matką. W trakcie lotu do ciepłych krajów zrozumie, że przez brak doświadczenia wystawił siebie i swoją nową rodzinę na wielkie niebezpieczeństwo. W trudnej sytuacji odkryje, na czym polega jego prawdziwy

talent i jak wydobyć przyjaciół z tarapatów.

ELKA – ANNA CIEŚLAK MOCNA W DZIOMBIE

„Jeśli w waszym wieku nie zapamiętacie, gdzie leżą gwiazdy, to potem będzie za późno, wy moje urocze skrzydlaczki-pierzaczki! Uczcie się, bądźcie gotowe.” **Elka**

Elka jest jedyną córką Dariusza. To bardzo zabawny, inteligentny i dowcipny ptaszek oraz wspanią nauczycielka, która uczy młode ptaki trudnej sztuki latania. Jej sympatia do żółtego

ptaszka rośnie z każdym dniem, mimo że ten jest fatalnym przewodnikiem stada. Jak powiedziałby Dariusz, Elka potrafi, mimo wszystkich błędów, które popełnia nowy przyjaciel, dostrzec jego dobre serce.

KAROL – JAROSŁAW BOBEREK

ISTNY ANGRY BIRD

„Jesteśmy zgraną ekipą. Mamy już naprawdę dosyć trosk na dziś, nawet bez targania ze sobą jakiegoś żółtego pierzastego chuchra” **Karol**

Karol to uparty i hałaśliwy syn Czesia i Jadźki. Prawdziwy Angry Bird. Jest przekonany, że posiada szósty zmysł, dzięki któremu potrafi szybko spostrzec, że stado frunie w złym kierunku. Niestety, jego arogancja i nieprzyjemny charakter sprawiają, że nikt nie chce go słuchać.

BIEDRONKA – KATARZYNA KWIATKOWSKA

MA TROCHĘ NIERÓWNO POD KROPKAMI

„Jesteś ptakiem, koleżko, ptakiem. A ptaki latają, szybują, robią ‘ka-kaaaaa’ ”! **Biedronka**

Biedronka jest przybraną matką żółtego ptaszka. Opiekuje się nim odkąd przed rokiem wykuł się z jaja w opuszczonej chacie. Włożyła wiele starań w to, żeby przygotować go na różne wyzwania, które spotkają go w nieznanym świecie poza chatą. Zachęca go, by znalazł własne, ptasie stado. To dzięki jej sprytowi trafia mu się okazja do wykazania się umiejętnościami przewodnika. Biedronka towarzyszy żółtemu ptaszekowi podczas lotu do Afryki. Jest jak dobra wróżka, która chce mieć pewność, że jej podopieczny wykona zadanie i bezpiecznie wyląduje z całym stadem w miejscu, do którego zmierza.

JADŹKA – ELŻBIETA JEŻEWSKA

POCZUCIE HUMORU CZARNE JAK KRUK

„Możesz mi mówić Jadźka! Bo wiesz, jestem matką tego narwańca Karola.” **Jadźka**

Jadźka jest siostrą Dariusza i matką Karola. To dosyć zuchwała i mocna w dziobie ptaszycą. Żółtego ptaszka traktuje jak własne dziecko i wspiera go w trakcie trudnego zadania przewodzenia stada w podróż do Afryki.

DARIUSZ – CEZARY MORAWSKI
PRAWDZIWY ORZEŁ W STADZIE

„Czasem mam wrażenie że z porami roku jest coś nie tak. Lecz jestem pewny, że to tylko mój stary ptasi mózdzek!” Dariusz

Dariusz to mądry i charyzmatyczny ptak, odpowiedzialny za swoje stado, które wiele razy bezbłędnie poprowadził do Afryki i z powrotem. Jego kontuzja jest wielkim ciosem dla ptaków. Żółty ptaszek i Karol będą starali się przejąć po nim obowiązki lidera.

CZESIU – PAWEŁ SZCZĘSNY
Z TAKIM APETYTEM CUD ŻE LATA

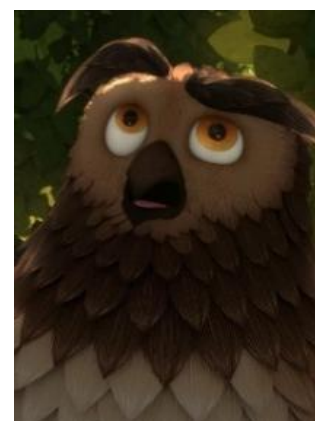
„Masz jakiś wewnętrzny kompas? Jak gołąb pocztowy. Jesteś pół-gołębiem, co? Może ze strony matki?” Czesiu

Czesiu jest mężem Jadźki. Zawsze spokojny i beztroski, przez co może wydawać się trochę oderwany od rzeczywistości, ale to on jest ptakiem, który potrafi znaleźć dobre rozwiązanie w sytuacji, gdy wszyscy inni pogrążają się w rozpacz.

SOWA – WOJCIECH MACHNICKI
NIE MA CWANIAKA NA HOLENDERSKIEGO PTAKA

„Dzień dobry cześć i czołem, witam w hotelu Sowitel, najlepszej lokalizacji na wybrzeżu!” Sowa

Sowa to urodzony sprzedawca. Jest w stanie sprzedać nawet własną matkę i dzieci, żeby udowodnić swoje umiejętności. Jeśli trzeba, bez zmruczenia oka przechrzci rodzinną Holandię na... Hiszpanię. Ale trzeba przyznać, że robi to z niezwykłym wdziękiem.

MAJKA – MAJA BOHOSIEWICZ
DLA JAJ ZROBI WSZYSTKO!

„Mam już powyżej dzioba sprzątania twoich zabawek! Przestań się obijać i szykuj się do startu!” Majka

Urodzona matka-ptasiolka. W obronie trójki piskląt ta delikatna i nieśmiała istota zamienia się w pierzastego wojownika! Pozory mylą, nie drażnij jej, bo spuści ci takie manto, że zatęsknisz za rodzinnym gniazdem.

„Jesteś obdarzony takim samym instynktem, jak każdy inny ptak. I tak już wyfrunąłeś z gniazda. Musisz lecieć przed siebie.” Biedrona

FAKTY DOTYCZĄCE MIGRACJI PTAKÓW

Przygotowanie do odlotu ~ Większość ptaków wędrownych nie potrzebuje specjalnych przygotowań przed wyruszeniem w pierwszy lot. Instynktownie wiedzą, jak się to robi. Inne za pierwszym razem podążają za swoimi rodzicami lub starszymi osobnikami swojego gatunku. Wspólny lot ze stadem pozwala im się nauczyć, w jakim kierunku należy podążać, by znaleźć najlepsze miejsce na zimowisko. Gęsi i żurawie podróżują całymi rodzinami, by młode mogły zapamiętać trasę. Już po pierwszej podróży młode ptaki umieją trafić do tego samego miejsca bez przewodnika.

Fatalne okoliczności ~ Zwykle ptaki wędrowne bez problemu odnajdują właściwą drogę, ale czasami napotykają na niespodziewane przeszkody. Najgorsze z nich mają związek z pogodą. Silny wiatr wiejący w kierunku przeciwnym do trasy lotu ptaków może zwiać je w kierunku morza. Zmęczone ptaki, nie znajdując skrawka lądu, na którym mogłyby odpocząć, wpadają do wody i toną. Również gwałtowny deszcz może zdezorientować lecące ptaki, albo je zranić. Najbardziej narażeni na konsekwencje niesprzyjających warunków pogodowych są najmłodsi członkowie stada.

Punkty orientacyjne ~ Jest naukowo udowodnione, że migrujące ptaki orientują się w terenie na podstawie charakterystycznych cech krajobrazu. Pasma górskie, rzeki, czy linie brzegowe są łatwe do rozpoznania, gdy patrzy się na nie z góry. Naukowcy twierdzą, że obecnie pomocne ptakom w nawigacji są nie tylko twory natury, ale także kon-

strukcje, które wybudował człowiek. Autostrady są dobrze widoczne nawet w nocy, wyglądają jak rzeki światła. To trochę tak, jakby ptaki korzystały z map drogowych.

Miliony gwiazd w oczach ~ Wiele gatunków wędrownych ptaków podróżuje nocą. Wybierają noce bezchmurne i jasne, gdy wyraźnie widać gwiazdy, bo podobnie jak żeglarze, ptaki wytyczają trasy na podstawie położenia gwiazd. Gwiazdy przemieszczają się w ciągu nocy, ale ptakom instynkt podpowiada, jak znaleźć właściwą drogę w oparciu o ich aktualną pozycję. Dodatkowo zdolności czytania gwiazd wspierane są u niektórych gatunków przez zmysł wyczuwania geomagnetyzmu za pomocą specjalnych magnetoreceptorów. Pisklęta już w gnieździe uczą się rozpoznawać gwiazdy.

Swobodny dryf ~ Niektóre gatunki ptaków, jak na przykład gęsi, podczas migracji wlatują bardzo wysoko w niebo. To pozwala im odnaleźć prądy powietrzne, które występują na dużych wysokościach, tysiące metrów nad ziemią. Ptaki wykorzystują prądy i fruną z ich nurtem jak latające dywany. Dzięki temu mogą poruszać się dużo szybciej i bez wysiłku.

POLSKA OBSADA DUBBINGOWA

PAWEŁ DOMAGAŁA

Urodził się w 1984 roku w Radomiu. W 2007 roku ukończył studia aktorskie na Akademii Teatralnej w Warszawie. W tym samym roku otrzymał Wyróżnienie Jury za rolę Gerry'ego w przedstawieniu „Tańce w Ballybeg” na XXV Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi. Na małym ekranie pojawia się od 2002 roku. Wtedy to zadebiutował w serialu „Samo życie”, w którym grał aż do 2010 roku. Potem były występy w produkcjach telewizyjnych: „Na Wspólnej”, „Pierwsza miłość”, „Prosto w serce”, „Wszystko przed nami”, „Piąty stadion”, a ostatnio u boku Joanny Kulig w „O mnie się nie martw”. W kinie mogliśmy zobaczyć go w filmach „Wszyscy jesteśmy Chrystusami” Marka Koterskiego (2006), „Weekend” Cezarego Pazury (2010) czy „80 milionów” Waldemara Krzystka (2011). To były jednak role drugoplanowe, epizodyczne. Pierwszoplanowa przyszła w 2013 roku wraz z filmem „Wkręcenie” Piotra Wереśniaka, w której Domagała brawurowo wcielił się w postać Tomka „Szyi” Zarównego. W 2014 podbił serca publiczności rolą Lucka w komedii romantycznej „Dzień dobry, kocham cię!” w reż. Ryszarda Zatorskiego, zaś 2015 rok zaczął wielkim sukcesem frewencyjnym w sequele „Wkręconych”.

ANNA CIEŚLAK

W 2004 roku ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Teatralną w Krakowie. Jej debiutem na małym ekranie była rola Julii Gajewskiej w serialu „Glina” Władysława Pasikowskiego (2003-2004), a filmowym – rola Tesi Kluger w filmie „Karol. Człowiek, który został papieżem” (2004). W tym samym roku dołączyła do obsady dramatu „Ono” Małgorzaty Szumowskiej, a w 2005 roku brawurowo zagrała pierwszoplanową rolę Marioli w polsko-luksemburskiej produkcji „Masz na imię Justine” Franco de Peny. Kreacja w tym filmie przyniosła jej wiele nagród, w tym Nagrodę Prezydenta Gdyni za najlepszy debiut na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych. W latach 2005-2006 związała się z serialem

„Egzamin z życia”, a rok później – z telenowelą „Na dobre i na złe” (do 2007). Powróciła też do roli Julii w serialu „Glina” (2007-2008) i pojawiła się w obsadzie „Czasu honoru” (2008). Zagrała w komedii „Jak żyć?” Szymona Jakubowskiego i w „Generale Nilu” Ryszarda Bugajskiego (oba 2008) oraz wzięła udział w niezależnej produkcji Jacka Lusinińskiego „Piksele” (2009). Kolejnym filmem z jej udziałem była adaptacja sztuki Aleksandra Fredry „Śluby panieńskie” w reż. Filipa Bajona (2010), którą w kinach obejrzało ponad milion widzów. Regularnie używa swojego głosu na potrzeby dubbingu. Ostatnio mogliśmy usłyszeć ją w animowanych przebojach: „Kraina lodu”, „Czarnoksiężnik z Oz. Powrót Dorotki” i „Siedmiu krasnoludków ratuje Śpiącą Królową”.

KATARZYNA KWIATKOWSKA

Urodzona w 1974 roku, w 1997 roku ukończyła Akademię Teatralną w Warszawie. Popularność zdobył występując w programie Szymona Majewskiego „Szymon Majewski Show”, parodiując postaci z życia publicznego, m.in. Krystynę Jandę. W 2014 roku była jurorką pierwszej edycji programu „Twoja twarz brzmi znajomo”. Ostatnio pojawiała się w serialach: „O mnie się nie martw”, „Głęboka woda”, „Prawo Agaty”. Na dużym ekranie wystąpiła m.in. w filmach: „Ile waży koń trojański?”, „Kołysanka” (oba w reżyserii Juliusza Machulskiego), „Mój rower” w reż. Piotra Trzaskalskiego oraz wielokrotnie nagradzanym „Dniu kobiet” Marii Sadowskiej. W dubbingu zabłysnęła talentem komediowym w kinowym przeboju „Asteriks i Obelix: W służbie Jej Królewskiej Mości”.

JAROSŁAW BOBEREK

Urodził się w 1963 roku w Szczecinku. W 1990 roku ukończył Państwową Wyższą Szkołę Teatralną we Wrocławiu. Od 2001 roku związany jest z Teatrem Studio; występuje też w Teatrze Praga w warszawskiej Fabryce Trzciny. Widzowie telewizyjni znają go przede wszystkim z roli posterunkowego w serialu „Rodzina zastępcza”. Jest etatowym głosem w polskich wersjach językowych wielu filmów animowanych. Wśród najpopularniejszych tytułów znajdują się: „Toy Story 3”, „Disco robaczki”, „Kung Fu Panda”, „Madagaskar 1 i 2”, „Sezon na misia”, „Skok przez płot”, „Shrek 2”, „Rybki z Ferajny”, „Gdzie jest Nemo”, „Czarnoksiężnik z Oz. Powrót Dorotki” i „Siedmiu krasnoludków ratuje Śpiącą Królową”.

MAJA BOHOSIEWICZ

Urodziła się 20 listopada 1990 roku. Absolwentka Liceum Aktorskiego przy L’Art Studio w Krakowie. Zadebiutowała w Teatrze im. Juliusza Słowackiego w Krakowie. Studiuje reżyserię w Warszawskiej Szkole Filmowej. Jest siostrą aktorki, Soni Bohosiewicz. Na dużym ekranie pojawiła się ostatnio w przebojowej komedii Marcina Krzysztalowicza „Pani z przedszkola”, wcześniej wystąpiła w komediach „Pokaż kotku, co masz w środku” i „Wojna żeńsko-męska” oraz dramacie wojennym „W ciemności” Agnieszki Holland. Regularnie pojawia się na małym ekranie; aktualnie występuje w serialu „Na dobre i na złe”.

ORYGINALNA OBSADA DUBBINGOWA

SETH GREEN

Seth Green jest aktorem, który od trzydziestu lat jest obecny na ekranach kin i telewizorów. Ostatnio zagrał w dramacie muzycznym „The Identical” (reż. Dustin Marcellino) z Rayem Liottą, Ashley Judd i Joe Pantoliano, komedii produkcji Lionsgate „Sexy Evil Genius” (reż. Shawn Piller) z Katee Sackhoff i Michelle Trachtenberg oraz nagradzanym na festiwalach komediodramacie „Luke” (reż. Alonso Mayo), w którym wciela się w cierpiącego na autyzm tytułowego bohatera. Green był także narratorem w dokumentalnym filmie „Jujitsu-ing Reality” (reż. Chetin Chabuk), który przedstawiał losy scenarzysty Scotta Lew, walczącego z poważną chorobą – stwardnieniem zanikowym bocznym (ALS). Green zagrał także w sitcomie telewizji Fox „Ojcowie”, którego scenarzystami byli twórcy „Teda”, a producentem wykonawczym Seth MacFarlane.

Green, wielokrotnie nominowany do nagrody Emmy za najlepszą grę głosem w serii „Robot Chicken”, jest równie dumny z wielu nominacji do nagrody Emmy oraz wygranej w 2010 roku w kategorii „najlepszy krótkometrażowy program animowany”, dla „Robota Chickena” – serii, którą tworzy od lat wspólnie z Matthew Senreichem. Green i Matt Senreich założyli spółkę Stoopid Monkey Productions, która produkuje „Robota Chickena”, pisze scenariusze do tej serii i reżyseruje ją, a Scott Green dodatkowo zajmuje się dubbingiem, imitując w każdym odcinku od 30 do 65 głosów różnych postaci.

O jego talencie dubbingowym mogą również zaświadczyć role w filmach animowanych. Od lat używa swojego głosu Chrisowi Griffinowi z przebojowego serialu animowanego telewizji Fox „Głowa rodziny”; można było go usłyszeć również w marvelowskiej serii „Hulk i agenci M.I.A.ZG.I.” na kanale Disney XD, w „Wojowniczych Żółwiach Ninja” kanału Nickelodeon oraz wielu innych.

Jego dorobek aktorski obejmuje, ponadto, role w takich filmach, jak: „Wiosła w dłoń” (reż. Steven Brill), „Party Monster” (reż. Fenton Bailey, Randy Barbato), „Synowie mafii” (reż. David Levien, Brian Koppelman), „Szalona impreza” (reż. Deborah Kaplan, Harry Elfont), „Włoska robota” (reż. F. Gary Gray), „Wyścig szczurów” (reż. Jerry Zucker), „Ulubieńcy Ameryki” (reż. Joe Roth), trzy części „Austina Powersa” (reż. Jay Roach), „Hotel New Hampshire” (reż. Tony Richardson), „Duży interes” (reż. Jim Abrahams), „Moja macocha jest kosmitką” (reż. Richard Benjamin), „Nie kupisz miłości” (reż. Steve Rash) oraz „Scooby-Doo 2: Potwory na gigancie” (reż. Raja Gosnell).

Seth Green gra nieprzerwanie odkąd skończył siedem lat. Jednym z pierwszych filmów, w których wystąpił, w wieku zaledwie ośmiu lat, był „Hotel New Hampshire” z Jodie Foster, Beau Bridgesem i Robem Lowe. Gdy miał dwanaście lat zgłosił się na casting do filmu Woody’ego Allena, po którym otrzymał informację, że został zaangażowany wraz z datą rozpoczęcia zdjęć. Dopiero na planie dowiedział się, że w „Złotych czasach radia” gra główną rolę.

Mimo opinii urodzonego komika, Green jest ceniony za swój profesjonalizm. Sam o sobie mówi tak: „Nie traktuję siebie zbyt poważnie, ale bardzo poważnie traktuję to, co robię. Ciężko pracuję i doceniam pracę innych.”

DAKOTA FANNING

Mimo młodego wieku, dwudziestoletnia Dakota Fanning wystąpiła już w ponad trzydziestu filmach. Najważniejsze tytuły w jej dorobku to: „Sam” (reż. Jessie Nelson), „Kot” (reż. Bo Welch), „Człowiek w ogniu” (reż. Tony Scott), „Wojna światów” (reż. Steven Spielberg), „Dziewczyny z wyższych sfer” (reż. Boaz Yakin), „Wyścig marzeń” (reż. John Gatins), „Pajęczyna Charlotty” (reż. Gary Winick), „Sekretne życie pszczoł” (reż. Gina Prince-Bythewood), „The Runaways: Prawdziwa historia” (reż. Floria Sigismondi), „Saga ‘Zmierzch’: Zaćmienie” (reż. David Slade), „Saga ‘Zmierzch’: Księżyc w nowiu” (reż. Chris Weitz), „Saga ‘Zmierzch’: Przed świtem. Część 2” (reż. Bill Condon) oraz „Koralina i tajemnicze drzwi” (reż. Henry Selick), w którym użyczyła głosu tytułowej postaci. Jest najmłodszą aktorką w historii nominowaną do nagrody Amerykańskiej Gildii Aktorów Filmowych (SAG). Ma również na koncie wiele nominacji do nagrody Critics' Choice.

Niedawno wystąpiła w dramacie Kelly Reichardt „Night Moves” z Jessem Eisenbergiem i Peterem Saarsgardem. Film był prezentowany w 2013 roku na festiwalach filmowych w Wenecji i Toronto. Zagrała również w dramacie biograficznym „The Last of Robin Hood” (reż. Wash Westmoreland, Richard Glatzer) z Kevinem Kline’em i Susan Sarandon, który miał swoją premierę na festiwalu w Toronto. Fanning wcieliła się w nim w rolę nastoletniej kochanki Errola Flynna.

W 2014 roku aktorka zagrała u boku Diane Lane i Elizabeth Banks w prezentowanym na festiwalu Tribeca kryminale „Every Secret Thing” (reż. Amy Berg). Pod koniec 2013 roku zakończyła pracę na planie dramatu „Franny” (reż. Andrew Renzi) z Richardem Gere’em i Theo Jamesem. Film opowiada historię podstarzałego filantropa, który próbuje wskrzesić przeszłość mieszając się w życie kilkorga nowożeńców.

Najnowsze produkcje z udziałem Fanning to „American Pastoral” (reż. Phillip Noyce), „Brain on Fire” (reż. Gerard Barrett) oraz „Viena and the Fantomes”(reż. Gerardo Naranjo). Aktorka jest obecnie studentką Uniwersytetu w Nowym Jorku.

CHRISTINE BARANSKI

Christine Baranski jest jedną z najbardziej cenionych postaci branży rozrywkowej. Zdobywała nagrody na każdym polu swojej twórczości – jest laureatką dwóch nagród Tony oraz nagród Emmy, Amerykańskiej Gildii Aktorów Filmowych, Drama Desk i American Comedy Award.

Baranski pochodzi z Buffalo; uczęszczała do Juilliard School. Przełomem w jej karierze był angaż do wielkiego broadwayowskiego przeboju Toma Stopparda „The Real

Thing", w reżyserii Mike'a Nicholisa, za rolę w którym otrzymała nagrody Tony i Drama Desk.

Drugą w karierze nagrodę Tony dostała za swoją kreację w spektaklu „Rumors” Neila Simona. Wystąpiła także w sztukach „Boeing-Boeing”, „Hurlyburly”, „The House of Blue Leaves”, „The Loman Family Picnic”, „Regrets Only”, „Encores!”, „Promises, Promises”, „On Your Toes”, „Sweeney Todd: Demoniczny golibroda z Fleet Street” oraz „Mame”.

Za rolę Maryanny Thorpe w serial komediowym stacji CBS „Cybill” zastała nagrodzona Emmy, American Comedy Award, nagrodą Amerykańskiej Gildii Aktorów Filmowych oraz dwiema nominacjami do Złotego Globu i trzema nominacjami do nagrody Emmy. Piątą nominację do nagrody Emmy otrzymała za gościnny występ w serialu „Frasier”, a dwie kolejne za rolę w serialu CBS „Teoria wielkiego podrywu”. Obecnie gra jedną z głównych ról w przebojowym serialu CBS „Żona idealna” i jak dotąd dostała już za swoją kreację pięć nominacji do Emmy oraz dwie nominacje do nagrody Critics' Choice.

W swoim dorobku filmowym Baranski ma, ponadto, takie tytuły jak: „Tajemnice lasu” (reż. Rob Marshall), „Mamma Mia!” (reż. Phyllida Lloyd), „Chicago” (reż. Rob Marshall), „Grinch: świąt nie będzie” (reż. Ron Howard), „Wielka heca Bowfingera” (reż. Frank Oz), „Senator Bulworth” (reż. Warren Beatty), „Szkoła uwodzenia” (reż. Roger Kumble), „Klatka dla ptaków” (reż. Mike Nichols), „Druga prawda” (reż. Barbet Schroeder), „Orły Temidy” (reż. Ivan Reitman), „Spec” (reż. Ted Demme), „Rodzina Adamsów 2” (reż. Barry Sonnenfeld), „Witamy w Mooseport” (reż. Donald Petrie), „Guru” (reż. Daisy von Scherler Mayer), „9 ½ tygodnia” (reż. Adrian Lyne) oraz „Jeffrey” (reż. Christopher Ashley).

DANNY GLOVER

Danny Glover to aktor i producent, który od dwudziestu pięciu lat odnosi sukcesy w kinie, teatrze i telewizji. Urodził się w San Francisco, studiował aktorstwo w Black Actor's Workshop of the American Conservatory. W Los Angeles zagrał w szeregu sztuk m.in. w „Wyspie” i „Burzy”. Wielkie uznanie przyniósł mu występ w „Master Harold and the Boys” Athola Fugarda.

Do najbardziej znanych ról filmowych Danny'ego Glovera można zaliczyć obrazy nominowane do Oscara: „Genialny klan” (reż. Wes Anderson), „Miejsca w sercu” (reż. Robert Benton), „Świadek” (reż. Peter Weir) i „Kolor purpury” (reż. Steven Spielberg) oraz takie przeboje kinowe, jak „Święty z fortu Waszyngtona” (reż. Tim Hunter), cztery części „Zabójczej broni” (wszystkie w reżyserii Richarda Donnera), „Wielki Kanion” (reż. Lawrence Kasdan), „Bat-21” (reż. Peter Markle) i „Silverado” (reż. Lawrence Kasdan).

Role telewizyjne również przyniosły Gloverowi liczne nagrody: za rolę w dramacie biograficznym „Mandela” (reż. Philip Saville) otrzymał nominację do Emmy oraz nagrody stowarzyszenia NAACP i ACE. Do nagrody Emmy był również nominowany za

seriale „Na południe od Brazos” i „Upadłe anioły” oraz film „Pieśń wolności” (reż. Phil Alden Robinson).

Od czasu debiutu w 1979 roku w roli więźnia w „Ucieczce z Alcatraz” (reż. Don Siegel), Danny Glover zagrał w ponad czterdziestu filmach. W swoim dorobku aktorskim ma takie tytuły jak: „Wielki kanion” (reż. Lawrence Kasdan), „Zagubiony w Ameryce” (reż. Gabrielle Savage Dockterman), „Piła” (reż. James Wan), „Dreamgirls” (reż. Bill Condon), „Na psa urok” (reż. Brian Robbins), „Męska gra” (reż. Clément Virgo), „Strzelec” (reż. Antoine Fuqua), „Piła V” (reż. David Hackl), „Miasto ślepców” (reż. Fernando Meirelles), „Ratunku! Awaria” (reż. Michel Gondry), „2012” (reż. Roland Emmerich), „Wspólnicy z przypadku” (reż. Brian King), „Zostać legendą” (reż. Mel Damski), „Zgon na pogrzebie” (reż. Neil LaBute), „Predator 2” (reż. Stephen Hopkins), „Szczęściarz” (reż. Nadia Tass), „Rozróżba w Harlemie” (reż. Bill Duke), „Anioły na boisku” (reż. William Dear), „Maverick” (reż. Richard Donner), „Zaklinacz deszczu” (reż. Francis Ford Coppola), „Śledztwo nad przepaścią” (reż. Jeb Stuart), „Przygoda na rybach” (reż. Christopher Cain) oraz „Dzika Ameryka” (reż. William Dear).

Danny Glover zagrał także w imponującej ilości sztuk teatralnych, jak choćby „Island” czy „Macbeth” w The Los Angeles Actors’ Theater, czy „Sizwe Banzi Is Dead” w Eureka Theatre.

Najnowsze produkcje kinowe z jego udziałem to dramat „Supremacy” (reż. Deon Taylor) z Ansonem Mountem i Julie Benz, animacja „Monster Trucks” (reż. Chris Wedge) produkcji Paramount Pictures oraz dramat „Beyond The Lights” (reż. Gina Prince-Bythewood) z Gugu Mbatha-Raw i Nate’em Parkerem.

Oprócz międzynarodowej reputacji jednego z najlepszych aktorów teatralnych, filmowych i telewizyjnych naszych czasów, Danny Glover dał się poznać jako nieugięty obrońca praw człowieka. Jest Ambasadorem Dobrej Woli ONZ, aktywnie działa też na rzecz organizacji TransAfrica Forum, wspierającej mieszkańców Afryki i Karaibów oraz Algebra Project, zbierającej fundusze na kształcenie afroamerykańskiej młodzieży. W 2014 roku nakręcił dramat biograficzny „Toussaint”, opowiadający o wielkim haitańskim rewolucjonście Toussaint Louverture, który przeciwstawił się niewolnictwu.

ELLIOTT GOULD

Elliott Gould rozpoczynał karierę w latach 60. na Broadwayu, a dziś należy do grona najznamienitszych aktorów światowej kinematografii. Jego pamiętne role to przede wszystkim zwariowany chirurg Trapper John w komedii satyrycznej Roberta Altmana „M*A*S*H” z 1970 roku oraz Ted Henderson w komediodramacie „Bob i Ted i Carol i Alice” (reż. Paul Mazursky) z 1969 roku, za którą był nominowany do Oscara.

Na dużym ekranie zadebiutował w 1964 roku, w filmie „The Confession” (reż. William Dieterle) z Ginger Rogers w roli głównej. Cztery lata później po raz pierwszy zagrał główną rolę – w filmie „Noc, w którą zamordowano Minsky’ego” (reż. William Fredkin). Na początku swojej kariery zagrał również w filmach „I Love My Wife” (reż. Mel Stuart),

„Sposób na Alfreda” (reż. Alan Arkin), „Dotyk” (reż. Ingmar Bergman) oraz „Długie pożegnanie” i „Kalifornijski poker” (oba w reżyserii Roberta Altmana).

W latach 70. wystąpił w ponad dwudziestu filmach, wśród których są takie tytuły jak: „Policjanci” (reż. Peter Hyams), „Koziorożec jeden” (reż. Peter Hyams), „O jeden most za daleko” (reż. Richard Attenborough), „Harry i Walter jadą do Nowego Jorku” (reż. Mark Rydell), „Dama zniknęła” (reż. Anthony Page) oraz „Wielka wyprawa muppetów” (reż. James Frawley).

W kolejnych latach zagrał, m. in., w następujących filmach: „Ostatni lot arki Noego” (reż. Charles Jarrott), „Diabeł i Pan Devlin” (reż. Steven Hilliard Stern), „Na Brooklińskim Moście” (reż. Menahem Golan), „Muppety na Manhattanie” (reż. Frank Oz), „Bugsy” (reż. Barry Levinson), „Kicking and Screaming” (reż. Noah Baumbach), „Imiennicy” (reż. Scott Silver), „Mocne uderzenie” (reż. Kirk Wong), „Więzień nienawiści” (reż. Tony Kaye), „Jak Mona Lisa” (reż. Matthew Huffman) oraz „Dar z nieba” (reż. Alfonso Arau). Pojawił się również w epizodycznych rolach w filmach Altmana „Gracz” i „Nashville”.

Na broadwayowskich scenach występował w takich produkcjach jak: „Irma La Douce”, „Say, Darling”, „I Can Get It For You Wholesale”, „Little Murders” i „Drat! The Cat!”.

Gould występował równie często w produkcjach telewizyjnych. Aż sześć razy był gospodarzem programu Saturday Night Live, przez dziesięć sezonów grał w kultowym serialu „Przyjaciele”, w którym wcielał się w rolę Jacka Gellara, ojca Moniki i Rossa. Inne seriale, w których wystąpił to: „Ray Donovan”, „Mulaney”, „Prawo i bezprawie”, „CSI: Kryminalne zagadki Las Vegas”, „E/R”, „Prawnicy z Miasta Aniołów”, „Lśnienie”, „Dotyk anioła” oraz „Sessions”. Zagrał także w wielu filmach telewizyjnych, jak na przykład „Wtyczka” (reż. Adam Bernstein), „Good as Gold” (reż. Shelley Jensen), „Bloodlines: Murder in the Family” (reż. Paul Wendkos), „Pajęczyna zbrodni” (reż. Joseph Sargent), „Nagłe zniknięcie” (reż. David Greene), „The Rules of Marriage” (reż. Milton Katselas).

Najnowsze filmy z jego udziałem to: „Ocean’s Eleven: Ryzykowna gra”, „Ocean’s Twelve: Dogrywka”, „Ocean’s 13” i „Contagion – Epidemia strachu” (wszystkie w reżyserii Stevena Soderbergha); „Zaproszenia na rozwód” (reż. S.V. Krishna Reddy), „Ruby Sparks” (reż. Jonathan Dayton, Valerie Faris), „Umowa” (reż. Steven Schachter) oraz „Wymarzone święta” (reż. Sue Corcoran).

TWÓRCY

CHRISTIAN DE VITA – reżyser

Christian De Vita jest reżyserem i animatorem; studia kierunkowe skończył we Włoszech. Ma na koncie pracę w charakterze autora storyboardu i animatora w takich przebojowych filmach animowanych i fabularnych, jak „Fantastyczny Pan Lis” (reż. Wes Anderson), „Kosmiczny mecz” (reż. Joe Pytko), „Frankenweenie” (reż. Tim Burton), czy „Grand Budapest Hotel” (reż. Wes Anderson). Był też reżyserem wielu krótkometrażowych filmów oraz animowanych seriali dla dzieci. Współpracował z takimi wytwór-

niami, jak Disney, Cartoon Network, Aardman Animation, Fox, Warner Bros, Sony BMG, Columbia Records and Mercury Records.

W 1994 roku, jako student został laureatem nagrody Eastman Kodak dla najlepszego filmu reklamowego. W 2010 roku zdobył nagrodę dla najlepszej animacji na LA Global Film Fest oraz nagrodę ASIFA Animation Art za zasługi na rzecz promocji włoskiej animacji za granicą.

GUILHEM LESAFFRE – ornitolog

Guilhem Lesaffre od trzydziestu lat pracuje jako nauczyciel przyrody w liceum oraz ornitolog. Najważniejszym celem jego życia zawsze było przekazanie swojej wiedzy na temat ptaków jak najszerszemu gronu odbiorców, by móc jak najskuteczniej je chronić. Jest autorem i tłumaczem wielu nagradzanych prac naukowych z zakresu przyrody i ornitologii. Jest wiceprezesem Centrum Ornitologicznego w Ile-de-France oraz członkiem zespołu redakcyjnego pisma Ornithos, wydawanego przez Ligue pour la Protection des Oiseaux (Ligę Ochrony Ptaków).